

Vit kunnu selja háv

Av og á faa trolararnir, ið royna á djúpum vatni undir Føroyum, háv í trol-ið. Sum oftast verður hann tveittur í havið aftur. Men onkur roynd er so gjørd at landa fyri at vita, um møguleikar eru at selja háv.

Herfyri var Sosialurin á vitjan á Tveroyrar flakavirki, har teir høvdu nakað av hávi liggjandi.

Vit hava spurt Birgir Danielsen, fiskasølustjóra, um møguleiki er at selja háv, um okkurt skip fer at royna miðvist eftir hesum fiskaslag.

Birgir Danielsen sigur, at tað er møguligt at selja háv, men teir hava ongan-

tið gjørt stórvegis burtur úr hesum, tí eingin hevur enn veitt háv í størri nøgdum.

— Tað er møguleiki at selja háv til Fraklands og Italia og møguliga til Onglands. Hávurin skal frystast heilur. Uggan kunnu vit selja til Týsklands, har teir roykja hann. Men skulu vit byggja upp eitt søluarbeiði við hávi, so má ikki bert vera talan um eitt ella tvey tons nú og tá. Vit mugu hava størri nøgdir, kanska eini 5 til 10 tons at byrja við og mugu so sjálvandi hava kontinuitet í søluni.

Birgir Danielsen sigur viðari, at tað verður ikki

nøkur rimmar forrætning at byrja við, tí tað tekur sína tíð at arbeiða upp eina nýggja vøru til nakrar nýggjar marknaðir.

Sjálvur heldur hann, at tað er møguleiki at byggja upp ein marknað, men tað

er so upp til teir, sum skulu fiska háv og til framleiðararnar, sum teir vilja skapa grundarlag undir framhaldandi veiðu, framleiðslu og síðani sølu av hesum fiskaslag, endar Fiskasølustjórin.

Vit vita annars um fleiri

havaslag, sum eru á djúpum vatni undir Føroyum. Tað ber tó ikki til at siga nakað um stóð á møguligum stovni, tí roynt hevur ikki verið at veiða hann miðvist.

jan

Niels Pauli Thomsen, arbeidsformaður á Tveroyrar flakavirki visir ein av teimum hávunum, sum Suðringur hevur fingið í trol-ið á djúpum vatni undir Føroyum. Hávurin er frystur heilur.

Framhald av síðu 8

Eisini hesir triggir áttu at verið nevndir: Andreas Joensen, bóndi, Óli Olsen, húsasmiður og Jens Vilhelm, húsasmiður. Hesir sýndu allir sera stóran áhuga fyri kirkjuligum arbeiði, og eisini arbeiðnum innan K.F.U.M. og K.

Um hetta mundið kom Gunnar Dahl Olsen her at virka sum sýslumaður, og visti hann seg at hava sera stóran áhuga í at fáa bygt nýggja kirkju. Sýslumaðurin, sóknarpresturin Johan Nielsen og formaðurin í kirkjuráðnum komu saman í prestagarðinum at tosa um innsavning til kirkjuna, sum jú var eitt risatak at fara undir. Her var tað Gunnar Dahl Olsen, sum skipaði fyri, hvussu farast skuldi fram. Uppskot hansara fekk jú serliga góða undirtekt í meinigheitini, tí saknaði eg eisini navn hansara hetta kvøldið.

Sum sagt vóru helst onnur nevni, sum onkur av hinum saknaðu, men umframt hava vit øll tey, sum reint automatiskt skava útyvir slóðina av tí góða, tey gera. Rós, heiður ella æra hava ongan áhuga her. Tað lata tey bíða til Guds egna dag.

Ikki slepst undan at leita aftur millum gomul kirkjufólk, summi undir grønu torvu, uttan samstundis at hugsa um, hvussu tey bóru seg at. Hvønn týðning tey lögdu í ta andaligu barlast, tey hvønn heiligdag tóku inn, og ta virðing tey høvdu, og sýndu heilt opið fyri Guds húsi, har hetta fór fram.

Tá ringt verður saman, eru vit so at finna í kirkjunum, um einki forðar? Kunnu vit ikki vera tað, steðgar so arbeiðið hjá

teimum vaksnu, og steðgar spelið hjá børnunum? Fara vit inn at lesa lestur fyri familjuni, og fara børnini inn at lurta? Halga vit Gudi og orði hansara hesa løtuna hvønn heiligdag? Slekkja vit út, tá vit koma til kirkjugarðsportrið, og goyma vit pipuna ella skráina burtur? Vit kunnu hildið fram at sett spurningar, men hondina á hjartað. Hava vit somu djúpu virðing fyri Guds húsi, sum tey gomlu høvdu? Og um so er, duga vit so betur at krógva kenslur okkara, og er hetta rætt at krógva tað, sum tey gomlu vistu heilt opið og erligt?

Nýtt fólk, nýggir siðir. Mangt kemur inn á okkum uttanefir, og ilt man vera at skilja klintu fyri hveiti. Vit eru so ójovni. Eg kann góðkenna okkurt, sum býður tær ímóti, ella øvugt. So broytast siðir og vit við teimum, men vit eiga helst ikki at vera so redd fyri einum herðaklappi á røttum stað, og í røttu løtu, at vit loypa nakran um. Heldur eitt herðaklapp ov mikið, tí tað eigur at vera greitt fyri okkum øllum, at teir ágrýtnast arbeiðararnir í Guds vingarði, teir eru ikki nøgdir við at halda sitt egna, tillutaða øki av vingarðinum gróðrabúgvíð og snøgt. Nei, siggja tey eitt øki, sum ikki verður nógv væl røkt, ella enntá misrøkt, ja so eru tey har og hjálpa til. Og tað er hesum ágrýtnu vit skulu vera takksom, og ikki smæðast at visa hetta, tá rætta løtan er.

Virðingarmest
Við heilsan og ynski
um Guds signing
Karl E. Andreasen

Framhald av síðu 1

fáa frá hækkingi dollara-virðinum, fer so til at gjalda fyri goymslu av fiskaveruni í USA.

— Hava vit nógv á goymslu í USA?

— Vit hava óvanliga nógv á goymslu har. Tað munnu vera eini 3000 til 4000 tons. Talan er næstan bert um fimm pund, tó nakað av hýsu. Vit sleppa av við stóran part í hesum árinum.

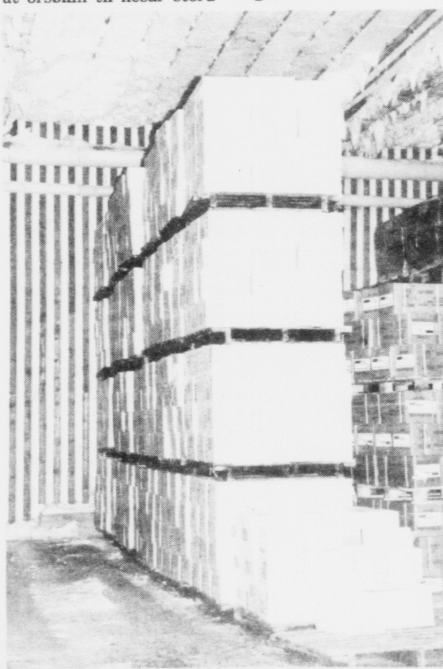
Birgir Danielsen sigur, at orsøkin til hesar stóru

goymslur er tann óvanliga stóra toskaframleiðslan í Føroyum.

— Vit hava framleitt litið og einki av saltfiski — við vilja — tí bátarnir hava lagt seg eftir at fiska tosk og tí hevur framleiðslan verið fimm pund í stóran mun.

— Hvussu sær út hjá føroyskum fiskaútflutningi fram til ársskiðtið?

— Tað sær gott út. Vit liggja í løtuni umleið 32% frammanfyri útflutningin somu tíð í fjør, tá talan er um virði, og tá talan er um nøgd, eini 27%.

Eg trúgvi kortini ikki, at hasi tøluni halda árið út, men tað er ikki óhugsandi, at vit koma at selja fyri 15 til 20% meira í ár enn í fjør. Og síðani eitt sindur minni í nøgd.

— Tað hevur verið trupult at selja bæði frystan upsablokk og saltfisk fyrr í ár. Er tað framvegis trupult?

— Nei, tað er tað ikki. Tað hevur javnað seg aftur. Vit hava ikki framleitt nógvan saltfisk, men tær saltfiskaavtalur, sum vit fara at gera í næstum verða til betri prisir.

jan